

A Brief Guide to Writing the Philosophy Paper

ترجمه و تلخیص: سید علی طاهری

راهنمایی مختصری برای نگارش مقاله های فلسفی

سازمان دادن مقاله فلسفی

تکالیف فلسفی عموماً از شما می خواهند که تز یا استدلالی را بررسی کنید، غالباً تز یا استدلالی را که فیلسوفی دیگر ارائه کرده است. با ارائه آن تز یا استدلال از شما می خواهند که یک یا چند تا از امور ذیل را انجام دهید: آن را توضیح دهید، استدلالی به نفع آن ارائه کنید، علیه آن اشکال کنید، از آن در برابر یک اشکال دفاع کنید، استدلال های له و علیه آن را ارزیابی کنید، در باره پیامدهای ممکن آن بحث کنید، معلوم کنید که آیا تز یا استدلال دیگری شخص را بدان متعهد می سازد یا معلوم کنید که آیا می توان همراه با آن به طور منسجمی به تزی دیگری باور داشت؟ انجام هر کدام که از این وظایف را از شما خواسته باشند، مقاله شما به طور معمول می بایست این شرایط را داشته باشد:

- **با صورت بندی تز دقیق خودتان آغاز کنید.**

تز خودتان را به روشنی و دقت در مقدمه بیان کنید به گونه ای که خواننده بفهمد که مقاله شما قرار است چه دستاوردی داشته باشد. بدون انحراف و به سرعت به نکته اصلی بروید. مثلاً، تلاش نکنید که استدلال خود را در داستانی تاریخی و بزرگ معرفی کنید.

نمونه خوبی از آغاز یک مقاله

در این مقاله، من استدلال اسمیت علیه وجود اراده آزاد را رد می کنم به این گونه که نشان می دهم استدلالش از اشتراک لفظی استفاده می کند.

- **واژگان فنی یا مشترک مورد استفاده در تز یا استدلالتان را تعریف کنید.**

لازم است که برای خواننده، هر واژگان خاص یا ناواضحی را که در تز شما یا در بحث پیش رویتان وجود دارد، تعریف کنید. به گونه ای بنویسید که دانشجویی که کلاس هایی را در فلسفه گذرانده است - ولی این کلاس خاص را نگذرانده است - مقصود شما را بفهمد. (هر گاه می خواهید در باره مقدار لازم

برای طرح یک بحث، تصمیم بگیرید یا در باره وضوح کل کار خودتان قضاوت کنید، به این خواننده خیالی بیانید.

- **اگر لازم است، برای تز خود انگیزه ایجاد کنید.**

برای خواننده توضیح دهید که چرا باید به آن تز اهمیت دهد. لازم است که این کار را انجام دهید، مخصوصاً در تکالیف طولانی تر و در موردی که واضح نیست که چرا خواننده باید به صدق ادعای مورد استدلالتان اهمیت دهد.

- **به طور خلاصه توضیح دهید که چگونه به نفع تزتان استدلال می کنید.**

در مثال فوق، بیان تز به گونه ای است که نحوه فرآیند استدلال را نشان می دهد. نویسنده می تواند این توضیح را قدری بیشتر کند، مثلاً در مقدمه اشاره کند که کدام واژه در استدلال اسامیت مشترک است یا اشاره کند که چرا دیگران به اشتراک واژه توجه نکرده اند.

- **در صورت لزوم، استدلال مورد نقد را توضیح دهید.**

اگر تکلیف شما این است که استدلال دیگری را نقد کنید، لازم است که قبل از ارائه نقد خودتان آن را توضیح دهید. گاهی اوقات کل تکلیف شما، توضیح استدلالی است که دیگری اقامه کرده است و استدلال به نفع تزی از خودتان خواسته نمی شود. در عین حال که همیشه از شما انتظار نمی رود که استدلال ها یا نظریه های کاملاً اصلی خودتان را در مقالات فلسفی بیاورید، اما همیشه ما می بایست تمرین فلسفی نماییم. بدین معنی که می بایست استدلال را با کلمات خودتان و مطابق با فهم خودتان از گام های آن توضیح دهید. می بایست ساختار منطقی استدلال نویسنده را با وضوح کامل نشان دهید. تلاش نکنید که از راه خلاصه کردن هر چیزی در یک مقاله خاص یا هر چیزی که در باره آن موضوع فراگرفته اید، دانش وسیع خود را به رخ خواننده بکشید: بدون انحراف، صرفاً جزئیاتی را از استدلال نویسنده توضیح دهید که برای تز خاص شما و استدلالتان برای آن لازم اند. **مراقب این باشید که به روشنی معلوم باشد در چه زمانی خودتان سخن می گوید و در چه زمانی استدلال یا دیدگاه شخصی دیگر را توضیح می دهید که از آن دفاع نمی کنید.**

- **استدلالی به نفع تز خودتان اقامه کنید.**

این کانون اصلی مقاله شما است. برای اینکه قوی ترین استدلال ممکن را اقامه کنید، از هیچ گامی جهش نکنید و تلاش کنید استدلال شما بر هیچ مقدمه ای استوار نباشد که خواننده نخواهد آن را بپذیرد. اگر ادعایی را بکار برید که خواننده ممکن است آن را مشکوک بداند، باید تلاش کنید که دلایل متقاعد کننده ای برای پذیرفتن آن مقدمه به خواننده ارائه کنید. در بیشتر اوقات کار مؤثرتر این است که بجای بکار بردن چند استدلال که هیچ کدام به نحو جامع حمایت نمی شوند، استدلال واحدی بکار بریدید و تا جایی که می توانید آن را مجاب کننده سازید و از بکاربردن استدلال های ضعیفتر متعدد خودداری کنید. در ارائه استدلال خودتان زبان سراسری بکار برید و دقیقاً مقصودتان را بگویید. در اوقاتی لازم است مثال بکار برید یا به گونه های دیگر شرح و بسط دهید، در عین حال می بایست تا حد ممکن دقیق باشید - کلمات یا اطلاعات غیر لازم خواننده را سردرگم و دچار ابهام می کنند.

- **برای قوی کردن استدلالتان اعتراض های آن را پیش بینی کنید و به آنها پاسخ دهید.**

در بیشتر تکالیف فلسفی، این بخشی اساسی از مقاله شما است؛ این بخش کمک می کند که استدلال اصلی تان را تأیید کنید و آن را مجاب کننده تر سازید. وقتی اعتراضی را ارائه می کنید می بایست همیشه دلیل یا دلایلی برای درست دانستن آن ارائه کنید؛ انکار ساده یک تز اعتراضی بر آن نیست. می بایست همیشه بجای طرح اعتراضات غیر قانع کننده ای که پاسخشان ساده است، قوی ترین اعتراض هایی را که می توانید بدانها بیاندهشید مطرح کنید. اگر نمی توانید به پاسخی قاطع به یک اعتراض بیاندهشید می بایست آن را بپذیرید و آنگاه به خواننده دلایلی ارائه دهید که نشان دهد به هر حال آن اعتراض کامیاب نخواهد بود. اگر نمی توانید چنین دلیلی ارائه کنید، شاید لازم باشد برگردید و تز مورد استدلال خودتان را بازبینی کنید. در مواردی، اگر نتوانید به اعتراضی پاسخ دهید، پاسخ درست آن این است که مقاله را از نو شروع کنید و برای دیدگاهی متضاد با دیدگاه آغازین خود استدلال کنید. اگر چنین چیزی برایتان رخ داد، به شما به خاطر کشفی فلسفی تبریک می گوئیم.

گاهی تکلیف در بردارنده دستوراتی برای اندیشیدن به یک یا چند اعتراض به تز خودتان و دفاع از آن در برابر اعتراضات است. به طور معمول، به استثنای تکالیف بسیار کوتاه سه صفحه ای یا کمتر، می بایست این تکلیف را به طور ضمنی فرض کنید حتی اگر صریحاً ذکر نشده باشد.

- **[برای مقاله تان خاتمه ای بنویسید]**

به استثنای مقالات بسیار کوتاه به طور خلاصه مقاله تان را با این توضیح خاتمه دهید که به گمان شما استدلالتان چه چیزی را اثبات کرده است.

چگونه کار را آغاز کنیم

تلاش نکنید که مقاله فلسفی را بدون پیش نویس از آغاز تا پایان بنویسید: می بایست در ابتدا زمان زیادی را برای طراحی امور قرار دهید. در باره موضوع تعیین شده قدری بیاندیشید و تزی ممکن و استدلالی خام به نفع آن را در ذهن خود بیابید. اگر این مشکل به نظر می رسد، با نوشتن شرح هایی در باره ایده های مربوط آغاز کنید. بسیاری از این مواد را بعداً دور خواهید ریخت اما عمل نوشتن می تواند به شما کمک کند که از این طریق به امور بیاندیشید. وقتی آماده اید، پرورش دادن طرح اصلی مقاله را آغاز کنید. طرح مقاله می بایست تزی و استدلال را به نحو خلاصه اما با بالاترین وضوح منطقی به شما نشان دهد؛ تلاش کنید که یک خط را برای هر گام منطقی استدلالتان بکار برید. مطمئن شوید که طرح مقاله همه اعتراض های بالقوه و پاسخ ها را در بر بگیرد و برای هر کدام دو خط بکار برید.

همین که طرح مقاله را ایجاد کردید، لازم است که قطعات استدلال یا حتی کل پاسخ خودتان را بازبینی کنید. در صورت مفید بودن نوشتن شرح هایی در باره قطعات مقاله خود در تمام مدت طراحی مقاله این کار را ادامه دهید. تا زمانی که استدلال طرح شما کاملاً روشن و برای خودتان راضی کننده باشد، اصلاح طرح را ادامه دهید. (تلاش کنید استدلالتان را برای شخصی دیگر توضیح دهید؛ اگر نمی توانید آن را توضیح دهید، طرح شما به کار بیشتری نیاز دارد!) در این مرحله پیش نویس کامل اولیه ای از مقاله خود بر مبنای طرح بنویسید و تمرکز بر وضوح کل ساختار استدلالتان باشد.

همین که اولین پیش نویس را در اختیار داشتید، با در نظر داشتن ساختار استدلال و انتخاب های خاص خودتان از واژگان اصلاح آن را ادامه دهید. مقاله خودتان را بلند بخوانید و از دوستی بخواهید که آن را بخواند تا بخش هایی از آن را بیابید که احتمالاً مبهم اند و یا آنکه نمی توانند خواننده را قانع کنند و به کار بیشتر نیاز دارند. برای تغییر ذهنیت و استدلال های خود در تمام مراحل فرآیند گشوده باشید و طرح خود را همیشه به روز نگه دارید. پیش نویس نهایی شما می بایست واضح ترین عبارات ممکن را از استدلال نهایی به خوبی طراحی شده تان، ارائه کند.

[استفاده از] منابع

شما می توانید در مقاله خود آزادانه از استدلال های دیگر فیسوفان استفاده کنید به شرطی که آنها را به نحو مناسبی به خودشان منتسب کنید و نیز خودتان به نحو فلسفی بیانیشید. بار دیگر اگر نیاز است که استدلال دیگری را توضیح دهید می بایست این کار را با کلمات خودتان و بر طبق فهم واضح خودتان از گام های منطقی آن استدلال انجام دهید. همچنین فوق العاده مهم است که در زمان توضیح استدلال های فیلسوفان دیگر آنها را خیرخواهانه تفسیر کنید. نه اینکه منعی از انتقاد شما به آنها در کار باشد، بلکه می بایست هر نویسنده را به گونه ای تفسیر کنید که با در نظر گرفتن نوشته هایش گویی به قوی ترین استدلال منسجم ممکن باور دارد. اگر استدلال فیلسوفی به وضوح غلط به نظر می رسد، احتمالاً شما به خوبی آن را نمی فهمید. حتی اگر استدلال فیلسوفی درست به نظر می رسد می بایست به خوبی مواظب باشید که استدلال های آنها را با هیچ استدلال دیگر ظاهراً شبیه با آن خلط نکنید.

می توانید برای پرهیز از این مشکلات به خود یاد دهید که مقالات فلسفی را فوق العاده آهسته و با دقت بخوانید تا گام های دقیق استدلال نویسنده را بفهمید. این غیر معمول نیست که مقاله ای فلسفی را چند بار بخوانیم تا جزئیات آن را بدست آوریم. فلسفه ذاتاً مشکل است: برای اینکه امور را سختتر نکنیم، مطمئن شوید که استدلال مقاله شما به نحو مطلق و تا حد ممکن واضح و آسان است.

اگر از شما می خواهند که استدلال یا اعتراضی را ارائه کنید ولی از شما نمی خواهند که استدلال یا اعتراض خودتان باشد، در این صورت معمولاً می توانید آنچه را در کلاس یا در متون فراگرفته اید با انتساب درست بکار برید. در این مورد نه تنها می بایست استدلال را در قالب کلمات خودتان و در واضح ترین شکل منطقی به نظر خودتان قرار دهید، بلکه همچنین باید ملاحظه کنید که آیا راهی هست که بتوانید آن استدلال را ارتقا بخشید یا خیر. شاید بتوانید دلایلی برای اصلاح آن یا تأملات بیشتر در دفاع از آن ارائه دهید؛ دلایلی که توضیح می دهند که چرا شما آن استدلال را مقبول می یابید. به راه هایی فکر کنید که نشان می دهند شما استدلال فلسفی می کنید.

آداب [مقاله نویسی]

برخی آداب مفید اند و به طور معمول در نوشته های فلسفی مورد انتظار اند:

- از نقل قول مستقیم پرهیزید.

اگر لازم است که نقل قول کنید، با مضایقه آن را انجام دهید و به دنبال نقل قول توضیح خود را از مقصود نویسنده با کلمات خودتان بیاورید. (برخی اوقات نقل قول های مختصر می توانند مفید باشند مثلاً وقتی می خواهید اشتراک لفظی بالقوه موجود در استدلال یک نویسنده را نشان دهید و آن را تفسیر کنید). وقتی بازگویی می کنید، شما می بایست کار فلسفی انجام دهید: هر واژگان مشترک یا فنی در منبع را توضیح دهید و به خاطر آورید که وظیفه شما توضیح استدلال نویسنده است و نه جملات وی در متن: هدف شما این باشد که نشان دهید آن استدلال را فهمیده اید و تنها آن را با کلمات دیگری تکرار نمی کنید.

- **ضمایر اول شخص و ملکی را آزادانه بکار برید؛ رک و صریح باشید.**

عبارت هایی مثل «من واژه واقع گرا را به معنی ... بکار می برم» در روشن کردن کاربرد مفاهیم و واژگان مفید اند. عبارت هایی مثل «من استدلال خواهم کرد که ...»، «من اکنون نشان خواهم داد که ...»، «من سه مثال ارائه خواهم کرد...»، «اعتراض دوم من این است...» یا «استدلال من نشان داده است که ...» کمک فوق العاده مفیدی برای به منتقل کردن ساختار استدلال ها و کل مقاله شما است. عبارات راهنمایی مثل اینها را غالباً در مقاله های خودتان بکار برید تا در همه جا به خواننده فهم روشنی از مقصود استدلالتان بدهید (توجه کنید که عبارات راهنما همیشه به صورت اول شخص صورت بندی نمی شوند، مثلاً «اسمیت سه اعتراض ارائه می کند... اعتراض اول اسمیت این است که... اما می توان بدان جواب داد که ... اعتراض دوم اسمیت این است ...»)

- **دقیقاً مقصودتان را بگویید و بیش از مقدار مورد نیاز نگویید.**

نثر ساده و کوتاه و جمله های ساده را بکار ببرید. اگر می توانید استدلالتان را در صفحات کمتر از تکلیفتان تکمیل کنید، به دنبال مقدمات یا گام هایی باشید که نیازمند تأیید بیشتری اند یا اعتراض های دیگری را پیش بینی کنید و به آنها پاسخ دهید. مثال هایی را در موارد کمک به وضوح مقصود از مفهوم یا ادعایی یا برای متقاعد ساختن خواننده شک دار اضافه کنید. مقاله فلسفی می بایست مقصودی متعادل را تا حد ممکن به وضوح با توجه و دقت اثبات کند.

- **به زبان تخصصی توجه کنید.**

معنای برخی واژگان و عبارات در فلسفه به معانی خاص و محدودی تغییر کرده اند که تنها خاص فلسفه اند. اینها قیاس، مصادره به مطلوب، معتبر، درست و نادرست (در توصیف استدلال ها) و مبهم (برای توصیف واژگان یا مفاهیم) را شامل می شوند. باید قبل از بکار گیری آنها در نوشته تان بدانید که این کلمات چگونه در فلسفه استفاده می شوند.